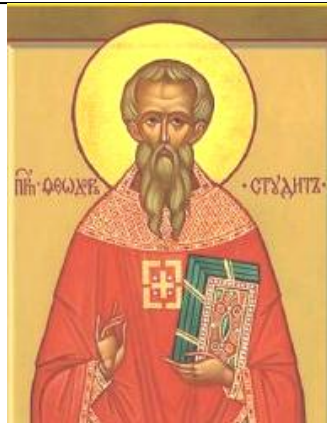

DESPRE PURTAREA DE GRIJĂ LA ÎMPĂRTĂȘIREA CU SFINTELE TAINЕ

Sfântul Teodor Studitul, icoană

Zice Apostolul Iacob: „Să se cerceteze omul pe sine de este vrednic și atunci să se cuminece; căci cel ce mănâncă și bea trupul și sângele lui Hristos cu nevrednicie, păcat și osândă mare pricinuieste sufletului său”.

Că sfânta cuminecătură este pâinea vieții. Această pâine dă viață veșnică și fericit este cel care o mănâncă, știind că este fără prihană. Adică fără poftă rea sau vrăjmășie, beție, lăcomie, iubire de argint, sau orice altă necurăție.

Și iată ce zice Hristos: „Eu sunt pâinea vieții, care M-am pogorât din cer și cel ce va mânca trupul Meu și va bea sângele Meu este împreună cu Mine și Eu împreună cu el”.

Vedeți fraților ce dar nespus și milă nemărginită, că nu numai a murit pentru noi Hristos, dar încă și trupul și sângele Său ni L-a dat să-L mâncăm și să-L bem.

Oare ce semn poate fi mai mare, decât acesta, despre dragostea lui către noi, și ce altă dovadă, că dorește mântuirea noastră a tuturor, poate fi mai luminată decât aceasta? Și dacă cel ce este oprit de la masa de obște se mârșește și-i pare rău, cu cât oare mai mult se cade să se mârșească, să plângă și să se tânguie cel ce se oprește el însuși de la masa dumnezeiască, fie pentru necurăție, fie pentru neînfrânare, ori pentru neascultare, sau pentru orice altă patimă. Căci nu se lipsește de hrană proastă și trecătoare, ci de pâinea vieții și de paharul mântuirii și, mai adevărat să zic, de Însuși Hristos; că de este în Hristos cel ce se împărtășește cu sfintele taine și Hristos este în el. Iată dar că, cel ce nu se împreună cu sfintele taine, este despărțit de Hristos. Iar de n-am urmat până acum aceasta, de acum înainte să ne îndreptăm.

Cunoscând puterea darului și curățindu-ne,

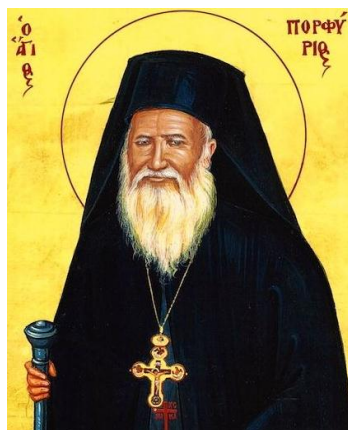
când ne este cu puțință, să ne împărtășim cu preacuratele taine, spre sănătatea trupului și a sufletului și spre moștenirea vieții veșnice.

De se va întâmpla să fim chiar la muncă și ascultare afară și vom auzi toaca bisericii, să lăsăm treaba și să alergăm cu multă sârguință să ne cuminecăm, și mult ajutor vom câștiga.

Căci cu această grijă fiind dea pururea, ne vom feri de orice păcat și vom fi gata totdeauna, iar dacă nu avem grija de a ne împărtăși cădem în multele patimi ale păcatelor.

Așadar se cade fraților totdeauna să ne gătim, ca să ne facem părtași vieții veșnice, învrednicindu-ne să o câștigăm cu darul și cu iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, a Căruia este slava și puterea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Sf Teodor Studitul, Cuvântări duhovnicești)

Sf.Cuv. Porfirie Kavsokalivitul (1906-†1991), icoană

Dorul dumnezeiesc biruiește orice durere

Capătul virtuții este iubirea lui Dumnezeu, care este desăvârșită și absolută. Când sufletul nostru este mistuit de dorul dumnezeiesc, atunci buna-pățimire a trupului se veștejește.

Dumnezeiescul dor biruiește orice durere, și astfel orice durere se preface în iubire a lui Hristos. Iubiți-L pe Hristos și vă va iubi și El. Toate durerile vor trece, vor fi biruite, vor fi preschimbate. Atunci toate devin Hristos, toate devin Rai. Dar, ca să trăim în Rai, trebuie să murim, să murim pentru toate. Atunci vom trăi într-adevăr, vom trăi în Rai. Dacă nu murim omului celui vechi, nimic nu se face.

Cel ce iubește puțin, dă puțin; cel ce iubește mai mult, dă mai mult. Iar cel ce iubește foarte mult, ce are vrednic de dat? Se dă pe sine însuși!

(Ne vorbește Părintele Porfirie)